

føre to selvstændige, isolerede Bygninger, en for Kongen og Højesteret og en anden for Rigsdagen. Se, det er Ordene!

Det ærede Medlem har i Aften under sit første Foredrag i Særdeleshed og i sine Udtalelser i Betænkningen paaberaabt sig Sagkundskaben. Her er der altsaa Tale om Flertallet i en Komite, Komiteen fra 1887, og den fælder ligefrem Dødsdommen over den Ide og siger, at den er ganske umulig. For øvrigt har denne Tanke ogsaa haft en ret krank Skæbne under den Skitsekongurrence, som foregik nu i 1904. Forholdet er jo det eller var det, at omtrent Halvdelen af de indkomne Planer gik ud paa, at Kongeslottet skulde være for sig og Rigsdagsbygningen for sig, og lidt over Halvdelen gik ud paa, at det skulde være en samlet Bygning, eller rettere sagt, at Rigsdagsbygningen og Slottet skulde bygges sammen. Men den Gang Præmierne blev uddelte, blev Forholdet det, at der var kun 2 Præmier, der blev uddelte til dem, som havde udarbejdet deres Projekter paa Grundlag af Adskillelsen, og det var kun 4de og 5te Præmie. Derimod fik de andre Projekter 4 Præmier — der var jo 6 i alt — og deriblandt de 3 første Præmier. Thorvald Jørgensen fik den ene, Nyrop den anden og Clemmens den tredje. Efter den Historie, som denne Tanke har haft, synes det mig ganske mærkeligt, at det ærede Medlem med en saadan Styrke, som han gjorde i Aften, her i Tinget kan prise den Løsning af Spørgsmaalet. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kunde have Grund til at tænke lidt over paa, om han dog ikke alligevel er bleven ledet paa Vildspor i saa Henseende.

Jeg for mit Vedkommende skal til Slut sige, at den Kritik, som her i Aften er bleven rettet mod det foreliggende Forslag og mod Thorvald Jørgensens Projekt, ikke paa mig har haft den allerringeste Virkning. Det forekommer mig, at den ikke paa nogen som helst Maade har svækket hverken Forslaget eller det Projekt, hvorover Forslaget er bygget, og jeg skal derfor for mit Vedkommende paa ny anbefale at stemme for Forslaget.

Neergaard: Da den ærede Ordfører sagde, at jeg ikke havde citeret den daværende Minister for offentlige Arbejder rigtig, nødes jeg til, endskønt jeg meget nødig inddrager mig paa den Art Gentagelser, paany at oplæse, hvad det er, den daværende Minister har sagt. Det staar i Folketingstidenden for 1903—04 Sp. 628.

Han sagde: „Jeg tror saaledes ogsaa, at den Tanke, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udkastede, nemlig at man skulde opføre de to Bygninger ud i et paa en saadan Maade, at man bevarede den nuværende Façade ud til Slotspladsen, med den ene Halvdel bestemt til Kongebygning og den anden Halvdel bestemt for Rigsdagen, ikke lader sig udføre. Thi de Formaal, som disse to Bygninger skulde fyldestgøre, ere i deres Væsen saa forskelligartede, at det at ville tvinge dem indenfor de samme Mure og den samme arkitektoniske Ramme kun vil medføre, at begge Formaal blive utilfredsstillende løste. Naar man skiller de to Ting ad, saaledes at Arkitekten faar Frihed til at kunne ordne saavel det ene som det andet paa den Maade og efter den Plan, som er den heldigste, naar Hensynet til Bygningens Bestemmelse bliver det afgørende, vil man naa noget langt mere tilfredsstillende“. Det skal ikke kunne omstrides, at det er den fuldstændigste Godkendelse af det Standpunkt, jeg indtager. Det var den daværende Regerings Sagkundskab, som udtalte sig saadan, og naar det ærede Medlem har ment, at Sagkundskaben i Kommissionen kun har givet Planerne om de to relativt selvstændige Bygninger en krank Skæbne, skal jeg gøre opmærksom paa, at en af de med de første Præmier præmierede Planer, nemlig Arkitekt Clemmensens, netop hviler paa dette Grundlag.

Ordføreren (Guldbrandsen): Denne Udtalelse af den daværende Minister for offentlige Arbejder har jeg ikke præsent (*Neergaard:* Den er her!). Ja, det er ganske sandt, men han har udtalt noget lignende i Anmærkningerne, som ledsagede Forslaget til Loven af 15. November 1903. Der udtalte han sig i hvert Fald langt mere forbeholdent end her. Jeg sagde for øvrigt, at for saa vidt det altsaa er denne Udtalelse, det ærede Medlem gaar ud fra, har han citeret Ministerens Ord alt for stærkt, og jeg skal for Resten sige, at det har han gjort alligevel, for disse Ord ere ikke nær saa stærke som dem. Det ærede Medlem har brugt her i Aften.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke lade Afstemningen foretage i dette Møde, men opsætte den til i Morgen.